

aquests organismes dels mitjans financers suficients, a fi de permetre'ls de dur a terme ràpidament aquest treball científic i cultural de gran envergadura.»

7. «Que, atès que els topònims són documents preciosos de geografia humana, siguin consignats sense alteracions en els documents oficials, tals com els mapes geogràfics, principalment a les regions on la llengua és diferent de la llengua oficial.»

8. «Que els organismes oficials s'interessin a promoure eficaçment l'empresa de l'*Atlas internacional de les vies protohistòriques i històriques* que prepara l'Institut Internacional d'Arqueocivilització de París, dirigit per André Varagnac.»

9. «Que — atès que els noms propis donats als animals presenten un viu interès per a la lingüística — no es limiti l'onomàstica a l'estudi dels noms de lloc i de persona, sinó que compregui tots els noms propis, inclosos els d'animals i d'éssers inanimats.»

Ultra l'aprovació d'aquests nou vots, foren preses a Brussel·les algunes decisions extraordinàriament interessants per a l'avenir dels estudis onomàstics: 1) la constitució d'un Comitè Internacional de Ciències Onomàstiques, del qual fou nomenat Secretari general el Prof. H. J. van de Wijer (Lovaina) i representants els següents senyors: M. de P. Boléo (Coïmbra), M. F. Burrill (Washington), A. Caferoglu (Istanbul), A. Dauzat (París), B. Dickins (Cambridge), L. Gáldi (Budapest), Vl. Gergiev (Sofia), A. Grier (Barcelona), J. Herbillon (Ixelles), J. U. Hubschmid (Küsnacht), J. Kalina (Helsinki), G. Knudsen (Copenhaguen), E. Kranzmayer (Viena), Ó. Lárusson (Reykjavík), T. Lehr-Splawinski (Cracòvia), G. P. Lestrade (Cape-Town), J. Meyers (Luxemburg), M. Olsen (Oslo), S. Pop (Lovaina), L. Price (Dublín), J. Sahlgren (Upsala), M. Schönfeld (Amsterdam), G. Serra (Càller), P. Skok (Zagreb), J. Stanislav (Bratislava) i M. Triantaphyllidis (Salònica); 2) la creació d'un Centre Internacional Permanent d'Onomàstica, amb seu a l'Institut d'Onomàstica de la Universitat de Lovaina i sota la direcció de H. J. van de Wijer; 3) l'elaboració d'un butlletí internacional de documentació i bibliografia titulat «Onoma», el primer número del qual aparegué amb data de 1950 i amb el següent sumari: decisions i vots del Congrés de Brussel·les, estatuts del Comitè Internacional de Ciències Onomàstiques, comunicacions del secretariat general, crònica, noves publicacions i revistes onomàstiques (1940-50) i bibliografia onomàstica drecada en ocasió de l'exposició d'obres onomàstiques organitzada per l'Institut d'Onomàstica de Lovaina els dies del Congrés (comprèn obres referents a Bèlgica, Bulgària, Dinamarca i Alemanya). — R. ARAMON I SERRA.

Homenatge a Julio Martínez Santa-Olalla. — J. Martínez Santa-Olalla no és precisament un home vell; més aviat pot figurar en la generació que es troba a la maduresa de la vida, entre els joves i els ancians, tal vegada més prop, per sort, dels primers que dels segons. Malgrat això, un homenatge del tipus d'aplec de treballs dedicats, que, potser per equivocació, sol dedicar-se únicament als homes de ciència que han passat ja les portes de la vellesa, és, en aquest cas, ben merescut. La seva motivació circumstancial fou el desè aniversari del seu nomenament de Comissari General d'Excavacions Arqueològiques. La motivació profunda, el fet d'haver sabut crear, a les terres hispàniques, una organització arqueològica exemplar i eficient, malgrat comptar amb mitjans econòmics tan reduïts que quasi es podria parlar de manca de mitjans. Hom pot entreveure l'extensió que hauria pres aquesta tasca si en els pressupostos públics hagués merescut igual atenció que altres serveis, depenents de la mateixa Direcció General de Belles Arts, que disten molt de poder-s'hi compa-

rar per molts conceptes. Però l'organització existeix i cal tenir l'esperança que un dia o altre comptarà amb la indispensable base econòmica.

Formen l'homenatge tres volums — els XXI-XXIII — de les «Actas y Memorias de la Sociedad Española de Antropología, Etnografía y Prehistoria», corresponents als anys 1946-48, encara que apareguts amb posterioritat a aquestes dates, que totalitzen 610 planes amb 63 gravats i 62 làmines. S'hi apleguen cinquanta-quatre treballs deguts a arqueòlegs, etnògrafs i antropòlegs espanyols i estrangers, entre els quals esmentarem, per referir-se a la nostra terra o contenir-ne moltes al·lusions, els deguts a J. Caro Baroja sobre la història del desxiframent de les escriptures hispàniques, J. M. Corominas sobre microlits en angle recte del magdalenian de la Bora Gran de Serinyà, Georg Kraft sobre els orígens dels celtes, F. Maten i Llopis sobre les monedes visigodes de Girona, Ismael del Pan sobre la mitologia del drac a Espanya, L. Pericot sobre l'activitat arqueològica a Girona i els seus resultats per al coneixement del paleolític superior, J. San Valero sobre el neolític i la Península Hispànica, J. de C. Serra i Ràfols sobre agulles romanes d'os amb representació de caps femenins i Salvador Vilaseca sobre representacions de serps en poblats ibèrics del Baix Priorat. — J. DE C. SERRA I RÀFOLS.

El primer Congrés del Pirineu. — Del dia 22 al 26 de setembre de 1950 tingué lloc a San Sebastián el Primer Congrés Internacional del Pirineu, organitzat per l'Institut d'Estudis Pirinencs, de Saragossa. Potser per primera vegada es reunien especialistes de camps científics molt allunyats, però amb una comunitat d'interès: el Pirineu, el qual havien d'estudiar des de tots els punts de vista, i en col·laboració modèlica per part d'investigadors i institucions de tot arreu, i d'una manera especial els d'ambdós costats de la serralada. En el fons aquesta atenció polifacètica respon a la mateixa estructura i manera d'ésser de l'Institut organitzador del Congrés. Foren nombrosos els congressistes inscrits,¹ així com les institucions (universitats, organismes científics, centres regionals, arxius, biblioteques i museus) representades.² En la sessió inaugural del Congrés, celebrada a la Sala d'Armes del Museu de Sant Telm, feren ús de la paraula Ll. Solé i Sabarís (Barcelona), Marquès d'Aycinena (San Sebastián), H. Gaussen (Tolosa) i Max Sorre (París), i Ll. Pericot (Barcelona) hi llegí un discurs sobre la cultura megalítica pirinenca.³

Durant les jornades del Congrés foren exposades i discutides setanta-vuit comunicacions. Deixant a part les seccions I (Geologia, Morfologia i Geofísica), II (Meteorologia, Edafologia, Botànica i Zoologia), IV (Geografia i Economia), perquè llur contingut resta massa allunyat del nostre camp de treball, esmentarem ací les més importants de les tres seccions restants. De la secció III (Prehistòria, Antropologia i Etnologia) ens interessen: *La prehistoria en el País Vasco* (J. M. de Barandiarán), *El tramo de vía Romana entre Ilerda y Celsa, y otros datos para el conocimiento de la comarca de los Monegros* (A. Beltrán), *La población prehistórica del Pallars, según los resultados de las investigaciones del Instituto de Estudios Pirenaicos* (J. Maluquer), *Problèmes de Cartographie préhistorique: La répartition géographique de l'Azilien pyrénéen* (L. Nougier), *Restos humanos de la Colonia Focense de Ampurias* (J. Pons), *La noche víspera y la mañana de San Juan en el Alto Ripollés y valle de Ribas de Freser* (J. Romeu), *Las invasiones germánicas en España, durante la segunda mitad del siglo III de J. C.* (B. Taracena), *Síntesis etnográfica del Pirineo español y problemas que suscitan sus áreas y elementos culturales* (R. Violant). Assenyalem de la secció V (Història, Art i Dret): *La frontera pirenaica durante*

1. Vegeu-ne la llista a «Pirineos», VI (1950), 595-600.

2. «Pirineos», VI, 572-573.

3. Publicat a «Pirineos», VI, 497-519.